

L'INFANT I ELS JUGUETS

Quan s'acosta Nadal i Reis, és torna a sentir parlar molt de l'influència, positiva o negativa, que tenen les joguines bel·liques sobre els infants.

Malgrat la pressió que fan alguns grups en contra de les joguines bel·liques, tots els mitjans de comunicació i en especial la televisió continuen la propaganda de tota una sèrie de joguines que els nens demanaran en la seva carta als reis.

Si la propaganda ha aconseguit tenir una gran influència en la persona adulta, amb molta més facilitat ho aconseguirà amb el nen, ja que la seva personalitat no està totalment formada. En veure els anuncis, nosaltres, les persones que ens considerem adultes, que tenim la responsabilitat d'educar als nostres fills, ens hauríem d'adonar que la propaganda està pensada i feta per vendre i guanyar més, sense tenir amb compte si les joguines que s'anuncien seran positius o negatius en la formació del caràcter del nen, per el que som nosaltres els que hem d'ajudar-lo a decidir.

També hi han algunes pel·lícules que tenen una influència totalment negativa en el nen, com podrien ésser totes les sèries policiaques i del cost, o inclús sèries que en teoria estan pensades per el nen, com el "Mazinger Z" etc. El nen se sent identificat amb el protagonista jugant al mateix que fan els seus herois: "jo soc el bo i tu el dolent, jo tinc que guanyar sempre i tu has de perdre".

En un estudi realitzat a un barri obrer al 1973 és varen obtenir els següents resultats:

NENS

Un 80,3 demanaven un juguet bel·lic dels que un 40% el demanaven en primer lloc.

NESES

Un 70% demanaven jocs considerats típicament femenins (nines, cuines, etc.) de les que un 60% ho demanaven en primer lloc.

¿perquè aquesta diferència entre nens i nenes?

¿perquè hi ha un tant per cent tant elevat de nens que demanen joguines bel·liques?

Entre la propaganda, les sèries televisives, i l'influència que tenen les persones adultes sobre els nens, els introduim en una societat competitiva i violenta, en la que cada persona sols és preocupada per ella mateixa sense tenir en compte si és fa mal a als altres, en un món dividit entre bons i dolents, en el que el bo triomfa, té la raó, és el més fort i adomes té el dret de decidir sobre la vida del dolent.

Els nens descobren que el seu paper com a home està ben diferenciat del de la dona, des de l'infància és comencen a delimitar les funcions que tindran cadascun d'ells dins de la societat: el nen té que ésser valent, fort, la dona dolça i sumisa, l'home mana i la dona obediència. Una frase que molt sovint hem sentit a nens i inclús a gent gran, i que pot resumir tot l'anterior és: "Els homes no ploren en canvi les dones sí".

La gent que defensa les joguines bel·liques acostumen a dir que no s'ha d'amagar la realitat, si el món és violent els nens s'hi han d'anar acostumant, o també que és una manera de canalitzar l'agressivitat del nen, etc. Però el nen amb les joguines bel·liques no veu la realitat tal com és, no s'els hi expliquen les causes i les conseqüències d'aquesta violència i només s'els hi diu que hi és. Si no s'ha d'amagar la realitat del món al nen perquè no s'els hi parlen d'altres manifestacions tant reals i vivents com pot ésser la sexualitat per citar un exemple.

¿Quines solucions hi han?

Es evident que és molt difícil trencar de cop amb un sistema ja establert, però hi han hagut ja molts avenços en aquest sentit a d'altres països del món, com pot ésser el cas de Suècia, país en el que s'ha aconseguit una llei per la que és prohibida la venda de joguines bel·liques.

¿I a Espanya que és fa?

El senador Rafael Nadal i Company, va demanar al parlament que és vigiles la campanya publicitària sobre les joguines bel·liques en vista a les festes Nadalenes.

"L'associació per les Nacions Unides a Espanya" va fer arribar una carta al ministre de cultura, el senyor Clavero Arévalo, en la que se li demanava que com a primera mesura a prendre seria la de restringir la publicitat d'aquestes joguines a televisió en els hores que és majoritària la presència dels nens.

Però ¿que s'ha fet? RES com podem comprobar els anuncis continuen sortint a totes hores sense tenir en compte les propostes anteriors.

Aleshores ¿que hem de pensar? que el govern sols mira pels interessos d'uns quans (en aquest cas del fabricant de joguines) sense tenir en compte la repercussió que pot tenir sobre els infants. I veient com és comporta el govern, que és en teoria el que tindria que procurar per millorar l'educació dels habitants del país, és lògic que l'altre gent segueixi els seus passos.

Carme Permañé

